

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Exercitatio theologica de fragrantia Christi quam ex 2.
epist. ad Corinth. 2, 15.16**

**Buddeus, Johann Franz
Naumann, Tobias Gottfr.**

Ienae, 1712

VD18 11426357-001

§. X.

[urn:nbn:de:bsz:31-130634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130634)

ista enim cum eiusmodi hominibus ei res erat, qui variis occupati erroribus, de lege & euangelio a doctoribus suis male instituti erant. Rectum itaque de euangelio sensum iis inculcare allaborabat. Ideo per tot capita, hanc tractat materiam, a *cap. II com. 12. ad V.* in vna serie, & *cap. V.* inserit accidentalia nonnulla, quae euangelium comitantur, quo crux Christianorum pertinet. Sub finem huius capituli epilogum, totam doctrinam summam complectentem, annectit; tandemque *cap. VI. & VII.* usum in praxi vitae ostendit. Haec vero iam allata verba, theses instar cuiusdam sunt, quam deinceps Paulus explicat ulterius. Meum igitur erit, sensum eiusdem pluribus indagare.

§. X. Ut igitur ab ovo rem exordiar, Paulus celebrat DEVM coelestem Patrem, quod apostolorum ministerio, agnitio Iesu Christi tanquam odor bonus, vndiquaque manifestatus sit, inter gentes. Hinc ipsorum ministerium, quod euangelium de Christo administrat, Deo gratum, acceptumque esse, persuasum habet, quanquam omnibus ac singulis mortalibus, ipsorummet culpa, non in salutem vergat; nihilominus tamen Deum, iis, qui de filio suo
euan-

euangelium annunciant, ipsorumque ministerio delectari credit. Se ipsum hic sistit apostolus, cum Timotheo suo, quos huius in epistolae inscriptione, coniunctim nominatos inuenimus, omnes, qui eodem rite fungantur officio, vna comprehendens, tanquam subiectum illud, de quo asserit, quod DEO sit *εὐωδία bonus odor Christi: εὐωδία ἐσμὲν* inquit. Personam ipsorum non solum, sed etiam ministerium, quod obibant, per quod euangelium Christi hominibus, mysterium mundo absconditum, tradebant, intelligit. Asserit ergo tum de se, quem expresse indigitat, cum reliquis apostolis, tum de euangelio, eiusque ministerio, quod Deus iis vtatur, tanquam thymiamate, vel odora-mento, vt odorem spargant salutarem, euangelii annunciatione, in toto orbe. Et quid inde, colligitur aliud, quam quod Deus delectetur iis, tanquam sacrificio suaueolenti vel fragrantissimo incenso in thuribulis, vel vnguento fragranti, respiciens Christum, filium suum *ἀγαπητόν*, in quo vnice acquiescit, & qui efficit, vt homines sub ira potentissimi Numinis constituti, nunc iterum eidem sint accepti. Ecquid est, quod Deo Patri suauius, gratius vel acceptius

ptius dici ac cogitari possit, quam vt verbum euangelii de filio suo dilectissimo, ad totum genus humanum pertingat, ac agnitio exinde deriuanda, ad omnes propagetur gentes, vt miserimi peccatores, cum Deo reconciliati salutem aeternam consequantur.

§. XI. Hunc Spiritum S. his verbis intendisse sensum, nullum est dubium; rem vero omnem liquido edocebit textus *συνάφεια*, si quae eum antecedunt, & consequuntur, considerauerimus. Antecedentia enim quando attendimus, deprehendimus, apostolum *com. 12.* exordiri ministerii sui apologiam, dum fusius enarrat, quem fructum & effectum euangelium, quod in Asia praedicauerat, habuerit. Hoc feliciter ac salutariter administrati muneris tropaeum esse, & monumentum longe splendidissimum, agnoscit, quo re ipsa deprehendat, suos labores non irritos fuisse. Ideo subsequenti *com. 14.* gratias Deo persoluit, quod per gratiam ipsius, omnia omni tempore obstacula & impedimenta, quibuscum colluctandum fuisset superauerit, adeo, vt agnitio Summi Numinis, & Iesu Christi, mediatoris Deum inter & homines, sit tanquam bonus odor, sua
opera